

OBSAH

Živý odkaz mrtvého básníka (Viktor Kudělka)	7
<i>Já bál se, sním se oddával . . .</i>	29
<i>Pod oknem</i>	31
<i>Kam</i>	33
<i>Námořník</i>	34
<i>Přípitek</i>	36
<i>Památce Andreje Smoleho</i>	39
<i>Svobodná matka</i>	41
<i>Básníkovi</i>	43
<i>Srdce, jež nezetlelo</i>	44
<i>Hvězdářům</i>	46
<i>Loučení s mládím</i>	48
<i>Glosa</i>	50
<i>Cyklus gazel</i>	53
Lásko, báseň má je číše k poctě tvého jména . . .	55
Kolikrát já ptával se tvých očí, zdali smím . . .	56
Ač může znít smutně, pravda je to nahá, že ji miluji . . .	57
Drahá! Dobře vím, jak ženy o mně vykládají tobě . . .	58
Ještě včera bylas dítě v samém hraní, čas je běh. . . .	59
Zda vyklíčí zrno, ten, kdo zrno seje, neví sám . . .	60

Každý, kdo čte moje básně, pronáší své soudy . . .	61
<i>Znělkový věnec</i>	63
Tvůj básník, hleď, Slovincům věnec vije . . .	65
Vzpomínkou bude ran mých a tvé chvály . . .	66
Z hloubi srdce svým květům rozkvést daly . . .	67
Orosené růžičky poezie . . .	68
Nejsou z krajů, kde slunce ozlatí je . . .	69
Po celý čas je vánky nelaskaly . . .	70
Kolem nich stály jenom pusté skály . . .	71
Vyhaslé krby, kde hrom hněvu bije . . .	72
Vzdechy a slzy vláhou zalévaly . . .	73
Daly jim sílu vzkvést uprostřed běd . . .	74
Síly temných hodin je skličovaly . . .	75
Jak zimomřivé kvítky na pohled . . .	76
Nech oči své, aby je svitem hřály . . .	77
S větší radostí dají nový květ . . .	78
Magistrála	79
<i>Na jasném nebi milá luna svítí . . .</i>	80
<i>Někdy se stává, že mohamedáni . . .</i>	81
<i>V krubu dívek ji oči sledovaly . . .</i>	82
<i>Lékařská věda, když už předpokládá . . .</i>	83
<i>Ó Vrbo, šťastná rodná visko milá . . .</i>	84
<i>Poutník africkou pouští putující . . .</i>	85
<i>Život je žalář, čas v něm kat se zdá . . .</i>	86
<i>Memento mori</i>	87
<i>Matijovi Čopovi</i>	88
<i>Křest na Savici</i>	89
Úvod	91
Křest	94